

Bon viatge Rubianes! fins aviat Pepe!*

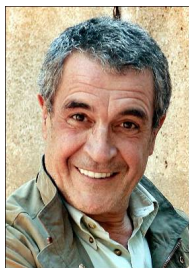
2009-03-03 00:34:54

*Aquest article conté llenguatge explícit.

Aquest article és un comiat per en Pepe Rubianes. Actor català que ha mort el passat diumenge 1 de març. Ha marxat sense poder superar un puto càncer de pulmó.

Una merda, ja ho veieu. Les malalties que plaguen l'ésser humà no entenen de preferències. Quan millor t'ho estàs passant en el paradís terrenal, t'arriba la mà gelada de la mort i se t'en duu.

Amb el Pepe he rigut com autèntic cabró. Joder, en Rubianes era una autèntica màquina interpretativa. Era verb i acció. Va començar amb Dagoll Dagom, va interpretar Antaviana, va fer de Makinavaja per a la tele, es va passar al monòleg molt abans que en Buenafuente. I molt millor que l'últim, més fresc i sense problemes de convencionalismes.

Un mestre de l'humor barceloní. Perquè en Pepe transpuava Barcelona per la pell. Quan la seva família es va traslladar a Barcelona, des de Galícia, es varen ubicar a la Barceloneta. Cap allà els primers anys 50. No fa falta que us expliqui en quin context es movia. Era una Barcelona que no era —en paraules de Rubianes: «l'alegria de la huerta»! El meu cunyat Jordi diu que també era un parroquià del seu [Bar Castells](#), al carrer Sitges del Raval barceloní. Aquesta era la Barcelona d'en Pepe, la de les persones apartades, les putes i els maricons. En Rubianes però, era pur espectacle. Conta el meu cunyat que al bar era «normal», és a dir, que no anava de *dívo* i, que més aviat, passava un quilo de la gent.

En Rubianes rebrotava damunt l'escenari, amb els anys que treballà al Club Capitol (Començament de la Rambla) no es cansava de repetir les seves aventures per Àfrica, Cuba, amb les dones, amb els professors de dansa... Hi havia espectadors que hi repetien.

No ens oblidarem mai d'aquest fantàstic humorista, amb les idees clares, que amb la meua humil opinió té la capacitat de situar-se al costat d'un Capri.

El mestre Rubianes era una persona que parlava *tal com raja*. Directe i incissiu amb tot allò que el desagradava. Tenia un clar punt de vista polític. Fou aquest enfocament el que últimament li costà la furia de l'espanyolisme rencorós. A ell tant li feia, ja ho havia dit: «*A mi la unidad de España me suda la polla por delante y por detrás. Y que se metan a España en el puto culo, a ver si les explota dentro y les quedan los huevos colgando del campanario*». Era un geni, com a comunicador era molt directe. Era un mestre que no deixa ningú indiferent. Fins aviat Pepe!

The player will show in this paragraph